

Παρασκευή κατά τις 9 το βράδυ, φτάνω στο club περιμένοντας να ξεκινήσει η συναυλία των Ιρλανδών Therapy?, αλλά και των «δικών μας» Wish Upon A Star, οι οποίοι είχαν αναλάβει τον ρόλο του ζεστάματος του κοινού. Κοιτάζοντας γύρω μου, παρατηρώ πως στην πλειοψηφία του, το κοινό αποτελείτο από άτομα με μέσο όρο ηλικίας πάνω από τα 25, πράγμα απολύτως λογικό, καθώς οι Therapy, δεν είναι δα και κάποιο καινούριο συγκρότημα. Όπως όλοι τους, έτσι και η αφεντιά μου, έτυχε να περάσω τα εφηβικά μου χρόνια, μέσα στην δεκαετία του '90. Τότε, το γνωστό σε όλους μας MTV εξέπεμπε ελεύθερα και σε πανευρωπαϊκή εμβέλεια μέσω της Μεγάλης Βρετανίας. Τότε το MTV, έπαιζε όλη την ώρα βίντεο κλιπ (κάτι τηλεπαιχνίδια, το Tom Green Show και το Jackass, αποτελούσαν την εξαίρεση). Μέσα σε εκείνη την εποχή, είχαμε την τύχη να προλάβουμε να δούμε και πολλά ροκ βίντεο, όπου ανάμεσα τους, προβάλλονταν και των Therapy, που εκείνη την περίοδο βρίσκονταν στο ζενίθ της καριέρας τους, καθώς είχαν κυκλοφορήσει τα σπουδαιότερα τους άλμπουμ, όπως είναι τα 'Troublegum' και το 'Infernal Love'. Επίσης, οι τότε ροκ ραδιοφωνικοί σταθμοί έπαιζαν μόνο ροκ, αλλά αυτό είναι μια άλλη ιστορία...

Λίγο μετά τις 9μισή λοιπόν, ανέβηκαν στη σκηνή, οι Wish Upon A Star. Πρόκειται για ένα τετραμελές συγκρότημα, punk rock καταβολών, με μπόλικη θετική ενέργεια πάνω στη σκηνή, πράγμα που φρόντισαν με το «καλημέρα» να μας το δείξουν. Ο ήχος τους

παραπέμπει στο up-tempo μελωδικό punk rock. Οι επιρροές τους είναι ολοφάνερο πως έχουν να κάνουν με συγκροτήματα όπως είναι οι Bad Religion, οι Pennywise και οι Offspring των πρώτων τους χρόνων. Μέσα στα 45 περίπου λεπτά που κράτησε το setlist τους, απέδειξαν πως ήταν μια πολύ καλή επιλογή για opening-act στους Therapy, καθώς τόσο το κοινό, όσο και οι ίδιοι το διασκέδαζαν, σε όλη την διάρκεια.

Πλέον είχε έρθει η ώρα για το Ιρλανδικό τρίο που θα μπορούσε κανείς να τους πει και κουαρτέτο καθώς ο τεχνικός του συγκροτήματος στεκόταν διακριτικά στην άκρη της σκηνής βοηθώντας τον Andy Cairns δίνοντας τις κιθάρες του, παίρνοντας και αυτός μέρος, σε όποια τραγούδια χρειαζόταν μια δεύτερη κιθάρα. Το Gagarin μπορούμε να πούμε πως είχε σχεδόν γεμίσει στο κάτω μέρος, όχι όμως τόσο ασφυκτικά γεμάτο, ώστε να μην έχεις ιδιαίτερη άνεση να κινηθείς. Το πατάρι είχε μείνει κλειστό καθώς δεν κρίθηκε απαραίτητο να βρίσκεται κόσμος και εκεί.

Λίγο μετά τις 10μση λοιπόν, οι Therapy βρέθηκαν επί σκηνής ερμηνεύοντας τη διασκευή τους στο 'Isolation' των Joy Division, δείχνοντας από την αρχή τις προθέσεις τους, να προσφέρουν ένα show στο επίπεδο που θα τους άρμοζε. Όπως ήταν φυσικό επακόλουθο, το setlist τους, αποτελούταν κυρίως από τραγούδια της εποχής των 'Troublegum' και 'Infernal Love', μαζί βεβαίως με κομμάτια από την τελευταία τους δουλειά. Φυσικά δεν ήταν δυνατόν να λείψουν τα 'Die Laughing', 'Screamager', 'Knives', 'Turn', η διασκευή στο 'Diane' των Husker Du και φυσικά το 'Nowhere'. Η συναυλία έκλεισε με το 'Potato Junkie', όπου κάπου εκεί μέσα έπαιξαν και λίγο από το 'I Wanna Be Your Dog' των Iggy And The Stooges.

Στα αξιοσημείωτα, ήταν επίσης ο αριθμός των τραγουδιών που παίχτηκαν στο encore, που ήταν ο υπερδιπλάσιος, από αυτόν που μας συνηθίζουν τα περισσότερα συγκροτήματα. Σε συνολικό χρόνο κράτησε περίπου μιάμιση ώρα, κάτι που σίγουρα ικανοποίησε όλους, όσους βρέθηκαν στη συναυλία. Σαφώς το crowd surfing που γινόταν σε όλη την διάρκεια της εμφάνισης των Therapy, αλλά και τα πολλά χαμόγελα που διέκρινα κατά την έξοδο, ήταν άλλη μια ένδειξη πως ο κόσμος πέρασε αν μη τι άλλο, μια όμορφη βραδιά.

Wish Upon A Star Setlist:

The Way Back Home

Beautiful Losers

Sleep On It

Clinic

Reaching The Shore

In Grief

Save Your Breath

Lucky Fifth

Set Me Free

So Far Away

The Fine Line

Therapy? □ Setlist:

Isolation

Stories

Living In The Shadow Of A Terrible Thing

Why Turbulence?

Exiles

Unbeliever

Misery

Rust

Teethgrinder

Epilepsy

Die Laughing

The Buzzing

Before You, After You

Diane

Turn

Knives

Stop It You Are Killing Me

Encore:

Little Tonques

Nausea

Meat Abstract

Where Eagles Dare

Nowhere

Screamager

Potato Junkie/ I Wanna Be Your Dog

Ανταπόκριση: Πέτρος Μελίδης